

med det at gøre, ere komne til ganske besynderlige Resultater. Jeg skal blandt 100 Tilfælde kun tage et. Jeg har kendt et Tilfælde, hvor en udmærket sømand Mand har sejlet baade paa Nordøen og Østersøen som Matros i mange Aar, men da han skulde have sin Styrmandseksamen, havde han ikke været uden for den bestemte Linie, og det saa da galt ud, indtil han fra Orlogsværftet fik Attest for, at han en Gang i 1864 rejste over Hull eller Edinburgh til Glasgow for at hente „Danmark“ i den forrige Krig, da han, saaledes som helbefaren var udfreven til at gaa nord om Skotland, saa kunde han faa sit Styrmandspatent, uagtet han ikke havde haft noget særlig at gøre. Hans øvrige Farter betød ikke noget i den Henseende; der var Mangler tilstede for ham, fordi han ikke havde været mere end 2 à 3 Gange i den botniske Bugt. Der var altsaa ganske vist noget ubestemt, men egentlig var det dog meget bestemt, med Undtagelse af, hvad det vilde sige at være Matros; hvad er det? Om en bliver forhyret som Matros, beror paa Stibsfører eller Reder. En Mand kan være forhyret som Matros paa en Jagt i vore Farvande; han har været Matros. En Mand kan være forhyret som Matros paa en Fregat, der sejler Jorden rundt, han gør virkelig Matros-tjeneste efter forudgaaende dertil varende Matrosuddannelse; han er ogsaa Matros. Der maatte dog være en særlig Bestemmelse for, hvad der forstås ved Matros. Hvorvidt det, der foreskrives, ellers maatte passe, uden Angivelse af nærmere Bestemmelser, skal jeg ikke udtale mig nærmere om. Man ser i øvrigt, at det er nok med Hensyn til, hvad der kræves af en Styrmand at være dansk Søofficer. Men det er dog et Spørgsmaal, om det er rigtigt, jeg troede virkelig, at der skulde have været føjet til, at han skal have faret mindst 1 Aar som Matros; thi det vil vel baade den ærede Indenrigsminister og den ærede Marine-minister indrømme mig, at efter den Uddannelse, som Søofficerer faa, er det ikke sikkert, at de ved at være blevne Søofficerer have erhvervet sig den Sømandsuddannelse, som fordres i et Koffardstib. Jeg vil altsaa antage, at det vil være nødvendigt, at en Søofficer maa have haft nogen Tjeneste i et Handelsstib, men jeg ser, at det ikke forlanges; det er kun for dem, der ikke ere blevne Søofficerer, men som have taget Eksamen ved Søakademiet, at det forlanges. Jeg skal henstille, hvorvidt der ikke kan forlanges anden praktisk Tjeneste, naar vedkommende har været Søofficer. Efter min Formening ere altsaa de gamle Bestemmelser langt klarere med Hensyn til, hvad der fordres for at

blive Styrmand: Manden skal være 21 Aar, han skal have gjort de og de Rejser og skal deraf 4 Maanedere have været Matros; naar han fremlægger Beviser derfor, saa ere alle Myndigheder forpligtede til at give ham hans Bevis: Her derimod er der ingen nærmere Betegnelse, og der er mange af dem, som dette angaar, der ikke kunne vide, om de have Betingelserne eller ej, men det ville vi jo nærmere komme til at behandle, saa jeg skal i Øjeblikket ikke opholde mig videre derved.

Der er saa et Spørgsmaal, som allerede er bragt paa Bane, angaaende Meddelelse af Beviser. Det er § 16. Jeg er overbevist om, at den vedkommende Embedsmand, Navigationsdirektøren, er overmaade vel flittet til at udføre de Forretninger, som paalægges ham; men efter min Formening ere Bestemmelserne, navnlig i § 16 og til Dels ogsaa i § 19 aldeles upraktiske. Det er aldeles umuligt at gennemføre denne Bestemmelse. Det har glædet mig meget at se dette Vidnesbyrd om denne fredelige kollegiale Forbindelse mellem Søværningsministeren og Søuddannelsesministeren, men jeg kan ikke nægte, at Søuddannelsesministeren synes at have faaet Overtaget paa en Maade, som er meget, meget uheldig. Hvad er nemlig Følgen? Det ærede Medlem har jo nærmere udviklet det for Indlandets Vedkommende; men det er saaledes særlig for Sømandene, at i Udlandet have de ogsaa Indland; Indlandet er ikke blot inden for vore Havne, men Indlandet er der, hvor der er dansk Ejendom, og hvor dansk Flag tæner, og i alle Havne, hvor danske Skibe ere, have vi ogsaa dansk Øvrighed i Form af Konsuler. Enhver Forfremmelse og alt, hvad der skal foregaa, kan efter Lovgivningen foregaa for dansk Øvrighed uden Hensyn til Jurisdiktionen; den kan foregaa ogsaa i Udlandet for dansk Øvrighed; ja den kan foregaa ethvert Sted i Indlandet uden Hensyn til Jurisdiktion, hvorimod de, der ville have en hvilken som helst anden Næring, skulle henvende sig til vedkommende Jurisdiktion for at faa Næringsbevis. Sømandens Jurisdiktion er derimod, som sagt, overalt i Indland og Udland, hvor Flaget er hejst for dansk Ejendom. Han har kun en Jurisdiktion i saa Henseende, og den strækker sig for saa vidt overalt, hvor han møder Øvrighed inden for denne Jurisdiktion, det være sig Herredsfoged, Konjul eller Borgmester, hos dem, der er berettigede til at give Næringsbevis, kan han faa et Styrmandspatent, Skipperbevilling, som for Konsulens Vedkommende skal ratificeres, naar han kommer hjem. Der er ingen Hindring